

Obsah

Úvod	7
I. Antropologismus a antropologie ve filosofickém myšlení	9
II. Historická antropologická paradigmata	15
II.1 Vzdálenost řeckého myšlení	16
II.2 Antropologický rozměr antického mýtu	17
II.3 O lidském hledání a divení (neboli o vzniku filosofie)	21
II.4 Tři světy - tři obrazy člověka - tři paradigmata lidství	23
II.5 Přechod od antropologismu k antropologii	39
III. Ontologické a antropologické vymezení vzdělání v tradici německého myšlení	40
III.1 Vzdělání jako kontinuita, komunikace a diferenciace	40
III.2 Historie pojmu vzdělání v německé jazykové tradici	42
IV. Tři podoby moderní filosofické antropologie	60
IV.1 Člověk dějinný a výchova jako empatie - Wilhelm Dilthey	61
IV.1.1 Metodologická východiska Diltheyova filosofování	62
IV.1.2 Pojetí života v Diltheyově filosofii života	71
IV.1.3 Diltheyovo pojetí světa	77
IV.1.4 Diltheyova antropologie	80
IV.1.5 Diltheyovy pedagogické názory	100
IV.2 Člověk milující a výchova založená na sympathii - Max Scheler	113
IV.2.1 Antropologická východiska pojetí člověka jako „ens amans“	114
IV.2.2 Vědění a vzdělání v životě člověka	122
IV.3 Člověk jako osoba a výchova jako setkání - Martin Buber	131
V. Pedagogická antropologie v duchovědné pedagogice	136
V.1 Duchovědná pedagogika a její představitelé	136
V.2 Antropologické motivy v historických podobách duchovědné pedagogiky	138
V.3 Hermeneutika jako metoda v pedagogice	154
V.4 Fenomenologie v pedagogice	167
V.5 Antropologická orientace moderní duchovědné pedagogiky	180
VI. Kritika antropologických tendencí v pedagogice	186
VII. Závěr	195
Literatura	196